

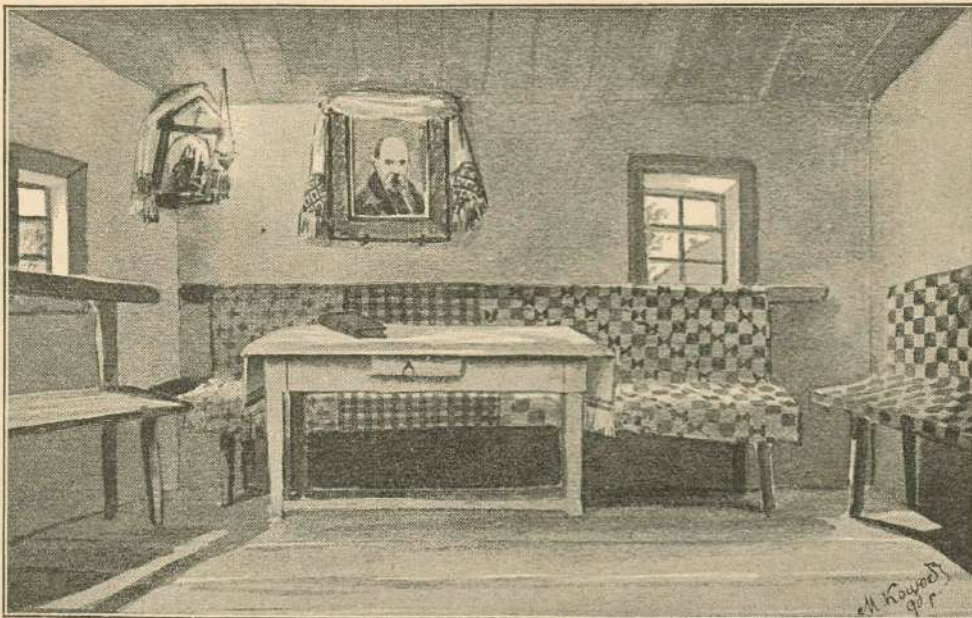
ga je gnalo srce na Ukrajino. V molitvi se obrača do Boga, naj bi mu dal doma preživeti vsaj starost, ali, če že živeti ne sme v domovini, naj bi mu vsaj grob bil „na Dniprovih gorah“. V ta namen je naročil svojemu sorodniku, naj mu kupi kos zemlje na nekem hribu ob Dnipro, kjer je sam prebival. Prosil ga je, da mu sezida kočo, ker se je hotel preseliti tja na jesen. Ta želja se mu pa ni izpolnila, ker je že več časa nevarno bolehal.

Tarasa Ševčenka vidimo, komaj 47 let starega, že ob robu groba. Žalostno je bilo

pogrebu in pri prenosu njegovih zemskih ostankov na Ukrajino — na Dniprovo goro, kamor se je mislil preseliti na jesen.

Po pogrebnih obredih so se kar vrstili slavnostni govori v cerkvi in na pokopališču. Krsto so nesli vseučiliščniki. Med drugimi je govoril nagrobnico tudi njegov prijatelj, vseučiliški profesor in slavni ukrajinski zgodovinar, Mikola Kostomariv. Začel je govoriti nenavadno navdušeno, a ni mogel dokončati govora — razjokal se je, umolknil in odšel.

Rojaki-Ukrajinci v Peterburgu so takoj nato sestavili prošnjo na vlado, da bi smeli

Soba poleg Ševčenkove mogile.

vse njegovo življenje, polno tuge, trpljenja in solz; tega, po čemer je hrepenel neprestano, ni doživel: Ukrajina, nekdanj slavna, je še vedno ječala v tlačanstvu in mrla v stoternih tugah. Šele nekaj mesecev po Tarasovi smrti je bila rešena tlačanstva.

Ševčenko je izdihnil svojo blago, izmučeno in z gorjem preopojeno dušo dne 25. svečana (10. sušca) v Peterburgu. Ta vest je segla globoko v srce vsej Ukrajini, in vsi Malorusi so žalovali za njim. Kako so ga ljubili rojaki v Peterburgu in sploh Ukrajinci, pač najbolj izpričujejo dogodki pri

prepeljati krsto na Ukrajino. Dovoljenje je došlo, in že 26. mal. travna istega leta zjutraj so odkopali grob in prepeljali krsto ob udeležbi ogromne množice na kolodvor. Poslovilni govor je imel slavni Pantelejmon Kuliš. Po vsej poti od Peterburga do Kijeva so se prirejali častni sprejemi. Deseti dan so došli do Dnipro; ukazano je bilo, da nesó krsto v cerkev Kristusovega rojstva, ki stoji nad bregom pred vhomom v Kijev. Toda do cerkve je bilo celih 5 km. In kaj stori navdušena mladina? Izpreže konje in vleče sama voz vso pot. A tudi po tej poti so postajali, in